

Folkestyret en Illusion. I Virkeligheden er Panikvalget i 1920 det store Eksempel derpaa. (*Martin Hansen*: Der var tre). Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen ønsker at pointere, at der var tre Panikvalg, det skal jeg ikke benægte. Altsaa, de tre Panikvalg i 1920 er det store Eksempel derpaa. Man sagde i 1920 til Vælgerne bl. a.: Vi ønsker Militærudgifterne nedsat, vi ønsker dem nedsat saa langt, som det overhovedet er muligt og foreneligt med vor Stilling indenfor Folkeforbundet. Derefter er man gaaet ind i en 4-aarig Valgperiode og har gennemført en Hærordning, der opretholder de paagældende Militærudgifter. Man henviste fra Venstrepartiets Side, naar Diskussionen paa Vælgermøderne blev draget hen paa dette Omraade, til: Vi har ligesom det radikale Venstre stemt for Trustloven, og saa gik man ind i Rigsdagen og satte et Ministerium sammen, som erklærede: En Trustlov er ugyldig. Naar man paa Vælgermøderne Landet over drog Jordpolitikken, Udstykningspolitikken frem, henviste man til, at ogsaa Venstre havde tiltraadt Princippet i Jordlovgivningen af 4. Oktober 1919, og saa gaar man ind i Rigsdagen og nægter at gaa til en Forhandling paa det Grundlag og gennemfører en Jordlovgivning af modsat Art. Man henviste paa Vælgermøderne til, at man var Tilhænger af Ejendomsskyldens Afløsning af en Grundskyld, og man gik ind i Rigsdagen og lavede en lille Begyndelse, der finansielt og, jeg kan tilføje, overfor den enkelte Skatteyder ikke betyder noget som helst, nemlig Statsejendomsskyldens Omdannelse til Grundskyld, men samtidig nægter man at gaa til den Omlægning, som virkelig betyder noget skattemæssigt set, Omlægning af den kommunale Ejendomsskyld til Grundskyld. Man sagde paa Vælgermøderne, naar vi fremførte, hvilken Betydning det vilde have at faa den gamle Alderdomsunderstøttelseslov afløst af en Aldersrentelov: Det er vi jo saa enige i, det vil vi ogsaa, vi kan sige til de gamle Landet over, at der er ingenting, vi hellere vil, end at ophæve alle de daarlige Sider ved Alderdomsunderstøttelsesloven og give dem den Aldersrentelov, de hungre efter. Og saa gik man ind i Rigsdagen og gennemførte en Aldersrentelov, som jeg tør sige, at jeg har set mange Eksempler paa i Øjeblikket har ført til saadanne Tilstande, at mange, mange gamle rundt i Kommunerne, som tidligere havde Alderdomsunderstøttelse, ikke kan faa saa megen Aldersrente, at de kan undgaa at sulte. (*Martin Hansen*: Det er ikke rigtigt). Det er rigtigt,

det ærede Medlem kan i alt Fald ikke benægte, at de Eksempler, jeg har set derpaa, er rigtige. Men naar man handler saaledes i det politiske Liv, da er det ikke Folkestyre, da er det nødvendigt, at der sikres Vælgerne Ret til Folkeafstemning om de store Spørgsmaal, der er afgørende for Folkets Liv, da er det nødvendigt, at der sikres Vælgerne Ret til at kræve frem til Løsning Spørgsmaal, som der er givet dem Løfte om vil komme frem til Løsning. Tænk, hvad det vilde betyde alene for Arbejdet her i Rigsdagen, hvis vi havde en saadan Tilstand! Hvad vilde det ikke have betydet i Fjor, da vi levede her i Rigsdagen i den lumre Luft, som omgav Militærforliget, om de paagældende Partier havde vidst, at det, de gik og bryggede sammen, straks omgaaende skulde ud til Vælgernes Afgørelse. Mange, mange snildt udtænkte Manøvrer her indenfor disse tykke Mure paa Christiansborg vilde aldrig komme frem, hvis man vidste, at de omgaaende skulde ud og dømmes af Vælgerne. Parlamentarismen vilde simpelt hen faa større Sundhed derved.

Jeg vil gerne have Lov til i Anledning af den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om hans Stilling til den kommunale Grundskyld at sige, at det forekommer mig, det Program, den højtærede Indenrigsminister her stillede op, er det pragtfuldeste Program for en Reform af de kommunale Ejendomsskatte, som jeg nogen Sinde har set. Den højtærede Indenrigsminister angiver det paa den Maade: „Vi maa vare os for at foretage Ændringer, som betyder en Skatteoverflytning fra den ene Samfundsklasse til den anden, fra en vis Ejendomsstype eller en vis Kommunetype til en anden.“ Jeg maa rigtignok sige, at skal vi have en Omlægning af de kommunale Grundskatter, der hverken maa flytte fra den ene Samfundsklasse til den anden eller fra den ene Ejendomsstype til den anden eller fra den ene Kommunetype til den anden, tror jeg, at den højtærede Indenrigsminister kan spare os for den Reform, for saa bliver alting jo, som det i Øjeblikket er. Men jeg tror ikke paa, at det er et saadant Program, Befolkningen ønsker. Jeg kan nævne et Eksempel fra den Valgkreds, som jeg repræsenterer, paa, hvorledes den kommunale Ejendomsskyld i dette Øjeblik virker. Fra en Herregaard, som er beliggende i min Valgkreds, blev der i Fjor udstykket en Parcel, som havde en Ejendomsskyldværdi paa 49 800 Kr. Der blev herpaa opført 10 Husmandsbrug, og efter at disse 10 Husmandsbrug var bebygget,